

Iets anders 2.

1.

„Skutečně je to pravda.“ Pustila tašku a začala si hrát s knoflíkem od kabátu. U stolu v opačném rohu místnosti seděl muž, v tváři byl červený. Seděl tam v košili, kravatu měl rozvátanou. Na stole před ním ležely přes balící papír noviny a na nich rozkrojený uzenáč, kterého užíval vidličkou. Levou rukou pečlivě vybíral kosti a prsty je otíral do novin. Jedna kost mu zůstala přilepená na prstě. Trčela z něj jako nějaký chlup, co nejde vytrhnout.

Lenka Křest'ánová

Je to vskutku pravda. Nechala tašku otevřenou a hrála si s knoflíkem od kabátu. Za stolem v druhém rohu místnosti seděl nějaký muž v košili s rozvátanou kravatou a červenolícím obličejem. Před ním ležely na pijáku noviny s nakrájeným uzeným slanečkem, kterého muž vidličkou pojídal. Levou rukou se pečlivě šťoural v kostech slanečka a rozpatlával je rukou po novinách. Na jednom prstu mu zůstala kůstka, která se vzpříčila jako neohebný vlas.

Silvie

„Je to skutečně pravda.“ Upustila tašku a hrála si s knoflíkem u kabátu. U stolu v rohu místnosti seděl muž s červeným obličejem, v košili a povolené kravatě. Před ním na savém papíře, ležely noviny s rozříznutým uzenáčem, ze kterého pojídal vidličkou. Levou rukou vyšťourával pečlivě kůstky a otíral je o noviny. Jedna kůstka mu zůstala na prstu. Trčela zpřímá jako tvrdý chlup.

Andrea

„Je to vážně pravda.“ Pustila tašku a začala si hrát s knoflíkem u kabátu. V opačném rohu místnosti seděl za stolem muž s červeným obličejem, v košili, s rozvátanou kravatou. Před ním ležely na savém papíře noviny s rozkrojeným uzenáčem, kterého právě jedl vidličkou. Levou rukou pečlivě vydlobával kůstky a patlal je na novinový papír. Jedna kostička mu ulpěla na prstě. Trčela tam jako nepoddajný vlas.

Eva

„To je skutečně pravda.“ Odložila tašku a hrála si s knoflíkem kabátu. U stolu v druhém rohu místnosti seděl muž s červeným obličejem, v košili, s povolenou kravatou. Na savém papíře před ním ležely noviny a na nich rozříznutý sled, kterého pojídal vidličkou. Levou rukou pečlivě vybíral kůstky a otíral je o noviny. Jedna kůstka se mu přilepila na prst. Trčela vzhůru jako tvrdošíjný chlup.

Jindra

„Skutečně Vám nelžu.“ Upustila tašku a pohrávala se s knoflíkem pláště. Vjiném rohu místnosti seděl za stolem muž s rudým obličejem, v košili a s rozvátanou kravatou. Před ním ležely na nepropustném papíře noviny s rozříznutým uzenáčem, kterého právě s chutí jedl. Levou rukou pečlivě vybíral kůstky z uzenáče a dával je na noviny. Jedna kůstka mu zůstala na prstě. Trčela na něm jako tvrdošíjný vlas.

Jana

„Je to vážně pravda.“ Nechala tašku být a začala si hrát s knoflíkem kabátu. U stolu v druhém rohu místnosti seděl muž se zarudlým obličejem, v košili a povolené kravatě. Na pijáku před ním ležel v kusu novin nakrájený uzenáč, kterého právě pojídal vidličkou. Levou rukou z něj pečlivě vybíral kostičky a otíral je o noviny. Jedna kůstka mu zůstala na prstě. Trčela do výšky jako nepoddajný chlup.

Veronika

„Opravdu je to pravda.“ Pustila tašku a hrála si s knoflíkem kabátu. U stolu v rohu místnosti seděl muž v košili. V obličejí byl rudý, kravatu měl povolenou. Před ním ležely na savém papíře noviny, na nich rozkrájený uzenáč, kterého právě jedl vidličkou. Levou rukou pečlivě vyndával kosti z uzenáče a otíral je o noviny. Jedna kost se mu přilepila na prst. Trčela jako nepoddajné vlasy.

Lenka Ranochová

Je to skutečně tak. Nechala tašku a pohrávala si s knoflíkem u kabátu. U stolu v druhém rohu místnosti seděl muž. Byl rudý v obličejí. Na sobě měl košili a kolem krku rozvázanou kravatu. Před ním na kusu savého papíru ležely noviny s rozkrájeným uzenáčem, ze kterého vidličkou užíboval. Levou rukou pečlivě vybíral kůstky z ryby a rozmazával je po novinách. Jedna kůstka mu zůstala na prstu. Trčela jako neposlušný vlas.

Petra

2.

„Ach, stalo se to nějak samo od sebe.“ Protáhla knoflík dírkou a zpět. „Nikdy jsem nic takového neudělala. V novinách se o tom často dočtete. O ženách, u nichž neočekáváte, že by mohly být při něčem takovém přistiženy. Říkala jsem si, jak se ty ženy asi cítí a čím v takovém okamžiku procházejí.“ Vzdechla si a pokračovala tiše, jakoby si mluvila sama pro sebe:

„Je to pořád dokola. Každý den to stejné.“

Lenka Křesťanová

„Oh, šlo to samo.“ Prostrkovala knoflík dírkou sem a tam. „Ještě nikdy jsem nic takového neudělala. Občas o tom čtete v novinách. Ženy, u kterých byste to neočekávali, jsou zatčeny. Ptala se sama sebe, jak se ty ženy cítily, co v takovém momentě zakoušely.“ Povzdechla si a pomalu pokračovala, jako by mluvila jen pro sebe:
„Je to pořád dokola to samé. Všechny dny jsou stejné.“

Silvie

„Och, šlo to jednoduše.“ Provlíkla knoflík dírkou a zase zpět. „Ještě nikdy jsem nic takového neudělala. Někdy se o tom dočtete v novinách. Ženy, do kterých byste to neřekl, bývají přistiženy. Přemýšlela jsem nad tím, jak se ty ženy asi cítily, co v takové chvíli zažívaly.“ Povzdechla si a pokračovala tiše, jakoby mluvila jen pro sebe:
„Všechno je to tak stejné. Každý den je stejný.“

Andrea

„Ach, když ono to přišlo nějak samo.“ Provlékla knoflík dírkou a zase vyvlékla. „Ještě jsem nikdy nic takového neudělala. Čtete o tom poměrně často v novinách. Bývají přistiženy ženy, o kterých byste to vůbec neřekl. Přemýšlela jsem o tom, jak se ty ženy asi cítily, co v takové chvíli prožívaly.“ Povzdechla si a pokračovala tiše, jako by to říkala jen sama sobě: „Je to pořád to samé. Každý den je stejný.“

Eva

„Ach, šlo to samo.“ Provlékla knoflík dírkou tam a zpět. „Ještě nikdy jsem nic takového neudělala. Člověk o tom spíš čte v novinách. Ženy, od kterých to nečekáte, jsou přistiženy. Říkala jsem si, jak se tyto ženy cítily, co v takové chvíli prožívaly.“ Vzdechla a pokračovala tiše, jakoby mluvila jen pro sebe:

„Je to všechno tak stejné. Jeden den jako druhý.“

Jindra

„No, ono to šlo nějak samo.“ Provlékala knoflík knoflíkovou dírkou tam a zpátky. „Ještě nikdy jsem nic takového neudělala. Člověk se to dočte i v novinách. Paničky, u kterých by to nikdo nečekal, bývají přistiženy. Sama sebe jsem se ptala, jak se asi cítí, co v té chvíli prožívají.“ Povzdechla si a pomalu pokračovala, jako by si mluvila jen tak pro sebe: „Vždycky je to tak strašně stejné. Jeden den jako druhý.“

Jana

„No, prostě se to tak seběhlo.“ Střídavě knoflík zapínala a zase rozepínala. „Nikdy předtím jsem nic takového neudělala. Hodně jsem o tom četla v novinách. Chytili ženy, do kterých by to nikdo neřekl. Vždycky jsem si říkala, jak se ty ženy asi cítily, na co v tu chvíli myslely.“ Vzdechla a tiše pokračovala, jakoby mluvila jen sama pro sebe: „Všechno je pořád tak stejné. Jeden den jako druhý.“

Veronika

„Ach, šlo to samo.“ Prostrčila knoflík dírkou tam a zase zpátky. „Ještě nikdy jsem nic takového neudělala. Často se o tom píše v novinách: ženy, u kterých by to nikdo nečekal, bývají přistiženy. Ptala jsem se sama sebe, jak se takové ženy cítily, čím v tom momentě procházely.“ Povzdechla si a pokračovala tak tiše, jako by mluvila jen sama pro sebe: „Pořád je to to samé. Každý den je stejný.“

Lenka Ranochová

Ach, to lo samo od sebe. Provlékala knoflík dírkou tam a zpět. Nikdy předtím jsem nic takového neudělala. Jsou toho plné noviny. eny, od kterých to nikdo nečekal, byly přisti eny. Říkala jsem si, jak se asi ty eny cítí, co musejí v takou chvíli pro ívat. Povzdechla si a pomalu pokračovala, jakoby mluvila sama pro sebe:

V echno je pořád stejné. ádný den se neli í od druhého.

Máte děti?

Petra

3.

„Prostě toužíte po něčem jiném... je jedno po čem. Hlavně, že je to něco jiného.“

Lenka Křesťanová

„Najednou chcete něco jiného... nezáleží na tom co, pouze pokud je to jiné.“

(„Najednou chcete nějakou změnu... Nezáleží na tom jakou, hlavně, že se něco změní.“)

Silvie

„Jednou chcete prostě něco jiného... nezáleží na tom co, jen když to je něco jiného.“

Andrea

„Občas přece chcete něco jiného... nezáleží na tom co, jen když je to jiné.“

Eva

„Jednou chcete něco jiného... nezáleží na tom, co, jen aby to bylo jiné.“

Jindra

„Prostě chcete něco jiného... a je úplně jedno co, hlavně aby to bylo JINÉ.“

Jana

„Chcete aspoň jednou něco jiného... nezáleží na tom, co, hlavně když to bude jiné.“

Veronika

Chcete jednou taky něco jiného, je jedno co, hlavně že je to jiné.“

Lenka Ranochová

Člověk chce prostě něco jiného je
jedno co, jen kdy je to jiné.

Petra

4.

Aniž by chtěla, vešla do jednoho velkého obchodu s konfekcí. Ženy se tlačily u dlouhých stojanů a horlivě se probíraly oblečením. Byla odstrčena stranou a zůstala stát před věšákem se svetry. Sundala z něj zelený svetr a kdosi jí nasměroval ke zkušebním kabinám. Dostala se do úzké chodbičky, kde jednotlivé místnůstky byly od sebe odděleny závěsy. Připomínalo jí to plavecký bazén, i vlkost tu byla cítit. V kabině bylo místa sotva na krok dozadu. Přidržela si svetr před sebou. Vyzkouším si ho, pomyslela si, když už jsem tady.

Lenka Křesťanová

Aniž by to chtěla, vešla do velkého obchodního domu módy s průměrným konfekčním zbožím. Ženy se tlačily před dlouhými stojany a dychtivě hledaly mezi kusy oblečení. Byla zatlačena na stranu a ocitla se před stojanem se svetry. Vzala si zelený svetr a kdosi jí ukázal zkušební místnost, úzkou chodbu, ve které se nacházely kabinky oddělené závěsy. Připomínalo to plavecký stadión a také to tam páchlo vlhkostí. V kabině téměř nebylo ani místo k podstoupení o krok dozadu. Podržela svetr před sebou. Když už tady stojím, vyzkouším si ho, pomyslela si.

Silvie

Aniž by to chtěla, vstoupila do jedné velké módní haly, ... Ženy se strkaly před dlouhými regály a lačně hledaly v kusech oblečení. Byla odstrčena na stranu a ocitla se před policí se svetry. Vzala zelený svetr a někdo jí ukázal na kabinku. Úzká chodbička, ve které stály malé závěsy oddělené chlívěčky. Připomínalo to bazén a bylo to tam cítit vlhkým prádlem. V kabině nebylo místo skoro ani na krok. Přiložila si svetr před sebe. Vyzkouším si ho, napadlo ji, vždyť už tu stojím.

Andrea

Bezděčně vešla do velkého obchodu s konfekcí, lidové /běžné/ prodejny /?een volkszaak?/. Ženy se prodíraly mezi dlouhými regály a dychtivě hledaly mezi kusy oblečení. Vytlačily ji na stranu a najednou se ocitla před policí se svetry. Vzala si zelený svetr a někdo jí ukázal směrem ke kabinkám, úzká chodba vedla k malým kójím, odděleným závěsy. Připomnělo jí to plavárnu a také to tam páchlo vlhkými šaty. Kabinka byla tak malá místa, že tam téměř nebylo k hnutí. Držela svetr před sebou. Obléknu si ho, pomyslela si, když už tu jsem.

Eva

Aniž by chtěla, vešla do velkého obyčejného obchodu s módou. Ženy se tlačily před dlouhými regály a horlivě hledaly mezi oděvy. Byla odstrčena stranou a ocitla se před věšákem se svetry. Vzala zelený svetr a a někdo jí ukázal zkušební kabinky, úzkou chodbu, kam ústily malé, záclonkami oddělené, komůrky. Kabinky připomínaly lázně, bylo také cítit vlhko. V kabině bylo místo sotva pro jeden krok vzad. Přiložila si svetr na hrud'. Vyzkouším ten svetr, když už jsem tu, pomyslela si.

Jindra

Aniž by chtěla, vešla do velkého modního domu, do jednoho z obchůdků. Dámy se tlačily v dlouhých řadách a dychtivě hledaly mezi oblečením. Někdo jí zatlačil na stranu a ocitla se v řadě na svetry. Vzala si zelený svetr a někdo jí ukázal kabinku. Ta byla v úzké chodbě, kde vedle sebe stály malé koutky se závěsy. Na mysl jí přišlo koupaliště, stejně jako tam i tady cítila ve vzduchu vlhké prádlo. V kabině nebylo ani místo udělat krok dozadu. Svetr si držela před sebou. Zkusím si ho, pomyslela si, když už tu jsem.

Jana

Aniž by si to uvědomila, vešla do velikého obchodu s konfekcí. Ženy se tlačily před dlouhými stojany a zuřivě se prohrabávaly jednotlivými kusy oblečení. Odstrčily ji až ke stojanu se svetry. Vzala si jeden zelený a kdosi ji nasměroval ke zkušební kabině – úzké chodbě s malými kamrlíky, oddělenými závěsy. Vyvolávalo to myšlenky na koupaliště, páru a taky na vlhkou látku. Uvnitř nebylo skoro k hnutí. Přidržela si svetr před sebou. Obleču si ho, pomyslela si, když už jsem tady.

Veronika

Aniž by si to uvědomila, vešla do velké prodejny s módou, oblíbeného obchodu mnoha lidí. Ženy se tlačily před dlouhými regály a dychtivě se probíraly oblečením. Tlačily ji ke straně; ocitla se před poličkou se svetry. Jeden zelený vzala do rukou a někdo jí ukázal, kde najde zkušební kabinky: úzká chodba, na které se objevily kabinky se zataženými závěsy. Připomínalo to tam bazén a taky bylo cítit vlhko. V kabině bylo sotva místo k tomu, aby se dalo o krok poodstoupit. Přidržela svetr před sebou. Obleču si ho, řekla si, když už tu stojím...

Lenka Ranochová

Ani to chtěla, vešla do nákupního centra s módou. Koníček národa. ěny se tlačily u polic a dychtivě si vybíraly z vystaveného oblečení. Byla vytlačena na stranu a zamířila k polici se svetry. Sáhla po zeleném svetru. Kdosi jí řekl, kde je zkušební kabina. Vešla do úzké uličky, po jejích stranách se za závěsy objevily kabinky. Připomínalo jí to plovárnu, bylo tam cítit vlhko. V kabině ělo sotva udělat krok dozadu. Svetr si přiloila na tělo. Obléknu si ho, pomyslela si, kvůli tomu tu přece jsem.

Petra

5.

„Ano.“ Znovu ucítla tu ruku na rameni. Než se otočila, uviděla přes silnici muže s vozíkem plným ovoce, jak vyjíždí z uličky. Něco křičel. Stála za ní žena, která k ní běžela; udýchaným hlasem jí požádala, aby šla s ní.

Lenka Křesťanová

„Ano.“ Opět ucítla ruku na rameni. Před tím, než se otočila, uviděla na druhé straně muže s dvoukolákem plným ovoce, který vycházel z uličky. Něco volal. Za ní stála žena, která běžela; popadajíc dech se jí zeptala, zda by nešla s ní.

Silvie

„Ano.“ Znovu ucítla tu ruku na rameni. Ještě než se otočila, viděla na protější straně muže s vozíkem plným ovoce, vycházejícího z uličky. Něco volal. Za ní stála nějaká paní, která rychle doběhla, udýchaně žádala, aby šla na chvíli s ní.

Andrea

„Ano.“ Znovu cítila ruku na svém rameni. Než se otočila, uviděla ještě na druhé straně muže s dvoukolákem plným ovoce, který právě vyjížděl z uličky. Něco křičel. Za ní stála žena, která jí právě doběhla. Popadajíc dech se jí zeptala, jestli by na chvíli nešla s ní.

Eva

„Ano.“ Znovu ucítla ruku na rameni. Předtím, než se obrátila, uviděla na druhé straně muže s károu plnou ovoce, vycházejícího z úzké uličky. Vykřikoval něco. Za ní stála žena, která velmi rychle utíkala. Celá udýchaná požádala, aby ji následovala.

Jindra

„Ano.“ Znovu ucítla ruku na svém rameni. Ještě než se otočila, viděla na protější straně muže s károu plnou ovoce vycházet z uličky. Něco volal. Za ní stála nějaká žena, která předtím běžela a popadajíc dech se jí ptala, jestli chce jít s ní.

Jana

„Ano.“ Znova tu ruku ucítla na rameni. Než se otočila, zahlédla muže s vozíkem plným ovoce vyjíždějícího z uličky. Něco volal. Stála za ní žena, která jí právě doběhla; udýchaně jí požádala, aby šla s ní.

Veronika

„Ano.“ Znovu ucítila ruku na svém rameni. Než se otočila, uviděla na protější straně vycházet z uličky muže s dvoukolákem plným ovoce. Něco volal. Za ní se doběhla žena. Zastavila se a ještě zadýchaná ji požádala, aby šla s ní.

Lenka Ranochová

□Ano.□ Zase ucítila ruku na svém rameni. Ne□ se otočila, zahlédla naproti mu□e s dvoukolákem plným ovoce, jak vychází z uličky. Něco křičel. Přiběhla za ní □ena a s udýchaným hlasem ji po□ádala, aby □la s ní.

Petra

6.

Přišla druhá prodavačka, v černých šatech a se špendlíky na prsou. Dovolila jim rozepnout jí horní knoflík od blůzy. Ženy hleděly, jako by u ní objevily nějaký zhoubný druh vyrážky.

Lenka Křesťanová

Přišla tam druhá prodavačka v černých šatech s brožemi na prsou. Rozepnul se jí nejhořejší knoflík blůzy a ona to tak nechala. Ženy se dívali, jako by u ní objevily zlomyslný výsledek.

Silvie

Přišla druhá prodavačka v černé sukni a jehlicemi na hrudi. Nechala je, aby uvolnily vrchní knoflíček její halenky. Ty ženy koukaly, jako by u ní objevily nějakou nebezpečnou vyrážku.

Andrea

Přišla další prodavačka v černých šatech, se špendlíky na prsou. Svolila, aby jí rozepnuly vrchní knoflík halenky. Ženy hleděly, jako by právě objevily nakažlivou vyrážku.

Eva

Přišla druhá prodavačka v černých šatech, se špendlíky na prsou. Svolila, že jí rozepnou horní knoflík blůzy. Ženy hleděly, jako by na její kůži objevily zhoubnou vyrážku.

Jindra

Přišla ještě druhá prodavačka v černých šatech se špedlíky na prsou. Nakonec svolila a rozepla si horní knoflík blůzy. Prodavačky se dívaly, jako by u ní dosáhly zlomyslného cíle.

Jana

Přišla k nim další prodavačka v tmavých šatech se špendlíky na prsou. Nejspíš jí upadl horní knoflík. Ženy se tvářily, jakoby měly z jejího přistižení zlomyslnou radost.

Veronika

Přidala se k nim další prodavačka v černých šatech se špendlíky zapíchnutými v jejich horní části.

Nechala je, aby jí rozepnuly horní knoflík halenky. Ženy na ni hleděly, jako by u ní objevily ošklivou vyrážku.

Lenka Ranochová

Přišla k nim druhá prodavačka. Měla na sobě černou sukni, v halence měla na prsou zapíchnuté špendlíky. Nechala je rozepnout nejsvrchnější knoflík své blůzky. Prodavačky se tvářily jakoby odhalily nějakou zhoubnou vyrážku.

Petra

7.

Jiný muž nabíral zrovna u fontánky vodu do staré 'pískací' konvice. Postavil ji na plynový hořák, opláchl šálek a nasypal do něj z plechovky kávu. To, které při tom rozsypal kolem, smetl pečlivě do dlaně.

Lenka Křesťanová

Druhý muž byl zaneprázdněn nalíváním vody z fontánky do konvice, která při varu vody píská. Položil konvici na plynový hořák, vypláchnul hrníček a dal do něj kávu z plechovky. Smitka kávy, která se rozsypala kolem, smetl pečlivě jednou rukou do druhé.

Silvie

Nějaký jiný muž se u vodovodu snažil napustit starou konvici. Postavil ji na plynový vaříč, vypláchl nádobu na kávu a nasypal do ní kávu z plechovky. Kávu, kterou vysypal vedle, smetl pečlivě jednou rukou do druhé.

Andrea

Jiný muž právě napouštěl u umyvadla vodu do staré konvice. Postavil ji na plynový hořák, vypláchl konvičku na kávu a nasypal do ní kávu z plechovky. Kávu, která se mu vysypala vedle, shrnul pečlivě rukou do dlaně.

Eva

Druhý muž plnil u umyvadla konvici vodou. Postavil ji na sporák, opláchnul šálek a nasypal do něj kávu z plechovky. Kávu, kterou rozsypal vedle, smetl pečlivě do dlaně.

Jindra

Nějaký jiný muž si právě nabíral vodu do varného hrnce. Postavil ho na plynový hořák, opláchl konvici na kávu a z dózy do ní vsypal kávu. Pečlivě pak shrnul kávu, kterou rozsypal kolem konvice, do ruky.

Jana

Druhý muž právě u umyvadla napouštěl vodu do staré konvice. Postavil ji na plynový vaříč, opláchl hrnek a nasypal do něj kávu z dózy. Tu trochu, kterou při tom rozsypal, smetl rukou pečlivě do dlaně.

Veronika

Druhý muž napouštěl u umyvadla vodu do staré konvice. Postavil ji na plynový hořák, vypláchnul šálek a dal do něho kávu z dózy. Kávu, kterou přitom vysypal vedle, pečlivě smetl rukou do nastavené dlaně.

Lenka Ranochová

Nějaký jiný muž stál u umyvadla a napouštěl vodu do staré konvice. Postavil ji na plynový hořák, opláchnul konvici na kávu a nasypal do ní kávu. Kávu, kterou vedle vylihl pečlivě oběma rukama setřel.

Petra

8.

Je to téměř sedm let, co jsem trávila odpoledne v tom hotelu. Podívala se na hodinky.
Dnešní odpoledne je pryč, pomyslela si.

Lenka Křest'ánová

Je to skoro sedm let, co jsem prožívala svá odpoledne v tom hotelu. Podívala se na hodinky.
Tohle odpoledne je za mnou, pomyslela si.

Silvie

Už je to zas skoro sedm let, co jsem trávila odpoledne v tom hotelu. Podívala se na hodinky.
I toto odpoledne minulo, pomyslela si.

Andrea

Je to už skoro sedm let co jsem trávila odpoledne v tom hotelu. Podívala se na hodinky.
Tohle odpoledne mám za sebou, pomyslela si.

Eva

Je to už téměř sedm let, co jsem poledne trávila v tom hotelu. Pohlédla na hodinky. Tohle
poledne je pryč, pomyslela si.

Jindra

Už to bude téměř sedm let, co jsem trávila dopoledne v hotelu a podívala se na
hodinky.

Tohle dopoledne mám za sebou, pomyslela si.

Jana

Už je to skoro sedm let, co jsem trávila každé odpoledne v tom hotelu. Podívala se
na hodinky. Tohle odpoledne mám za sebou (je za mnou), pomyslela si.

Veronika

Už je to skoro devět let, kdy jsem poledne trávila v tom hotelu. Podívala se na hodinky. Tohle
poledne už mám za sebou, pomyslela si.

Lenka Ranochová

Už je tomu skoro sedm let, co jsem trávila svá odpoledne v tomto hotelu.

Podívala se na hodinky.

Dnešní odpoledne už je u konce, pomyslela si.

Petra